

E HALLOWEEN DERROTOU Á NOITE DE DEFUNTOS.

De como a vella tradición celta, reinterpretada por Hollywood, conquistou o mundo.

Na orixe da noite de **Todos os Santos, Halloween** no mundo anglosaxón, encóntrase **Samhain**, unha vella tradición celta que, na noite do 31 de outubro ao 1 de novembro, conmemoraba o final da tempada de colleitas e o principio do longo inverno nas rexións nórdicas. Como mostra unha exposición que se pode ver actualmente no **British Museum de Londres**, non existe unha definición clara e inequívoca do que significa a cultura celta e trátase máis ben de obxectos artísticos asociados a diferentes pobos do norte de Europa. Cando entrou en contacto con aqueles pobos, **Roma**, onde tamén se celebraban festas relacionadas co final da tempada de colleitas e a chegada do outono, adoptou a súa conmemoración.

Como tantas outras festividades, asentouse no noso calendario nese momento crucial no que o **cristianismo** se converteu na cultura dominante en Occidente e as festas paganas fóronse adaptando ao novo orde. Recibiu o nome de Día de Todos os Santos e está dedicada a todos aqueles mártires que non teñen unha data concreta no calendario e, de paso, a todos os defuntos familiares. Halloween é unha derivación de **All Hallows' Eve** que quere dicir véspera de Todos os Santos.

Nese borroso mundo celta, sobre todo en **Irlanda**, perduraron moitas vellas tradicións paganas, como por unha luz dentro dun nabo para espantar os espíritos. Alí as tradicións católicas mesturábanse entre as brumas con historias moito máis antigas. A *hambruna* da pataca provocou unha emigración masiva de irlandeses a Estados Unidos no século XIX e así cruzaron o Atlántico e adaptáronse aquelas antigas tradicións (o nabo cambiouse por unha cabaza, moito máis frecuente en terras americanas).

Roger Clarke escribe en *La historia de los fantasmas* “Era a época na que os vendedores ambulantes e os quincalleiros cambiaban os seus afiadores e as

súas mercadorías habituais pola lanterna máxica, que montaban nas tabernas e os salóns públicos para proxectar un espectáculo de terror con espectros e espíritos malignos pintados, figuras amortalladas , esqueletos, velas acendidas e homes barbudos en círculos cabalísticos. Toda a estética moderna de Halloween procede destes viaxantes, que chegaran de Irlanda e levaron os seus rituais a Estados Unidos nunha onda de inmigración”.

Coa chegada do consumo masivo en Estados Unidos a festividade foise facendo cada vez máis popular, con millonarias ventas de disfraces e de caramelos – o famoso “**truco ou trato**”, outro costume celta para manter entretidos aos espíritos malévolos con pequenos agasallos-.

A partir dos setenta, **Hollywood** fixo o resto para transformar Halloween nunha festa universal e derrotar as representacións de **Don Juan** na noite de Todos os Santos. Non se trata só do éxito da película de terror de **John Carpenter** *La noche de Halloween*, de 1978, senón sobre todo da irresistible creación que fixo **Steven Spielberg** en *ET*. É imposible non querer formar parte de algo así na idílica *suburbia* estadounidense. A versión celta de Todos os Santos seguen avanzando ante a irritación da Igrexa católica. Pero como escribiu **Roger Clarke**, “a literatura de fantasmas foi o gran agasallo de Inglaterra ao mundo”. Halloween forma parte deste antigo e irresistible relato.

